

Republika e Kosovës
Republika Kosova - Republic of Kosovo

Delegacioni Shtetëror i Republikës së Kosovës

PLATFORMA PËR DIALOGUN MBI MARRËVESHJEN PËRFUNDIMTARE,
GJITHËPËRFSHIRËSE DHE LIGJËRISHT TË DETYRUESHME PËR
NORMALIZIMIN E MARRËDHËNIEVE MES REPUBLIKËS SË KOSOVËS DHE
REPUBLIKËS SË SERBISË

13 Shkurt 2019

Hyrje

1. Kosova është shtet i pavarur dhe sovran që nga shpallja i pavarësisë më 17 shkurt të vitit 2008. Më 22 korrik të vitit 2010, Gjykata Ndërkombëtare e Drejtësisë konfirmoi se shpallja e pavarësisë së Kosovës është në përputhje me të drejtën ndërkombëtare. Menjëherë pas kësaj, më 9 shtator të vitit 2010, Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara, e cila e kishte referuar çështjen në Gjykatë për Opinionin e saj Këshillëdhënës, mori parasysh vendimin e Gjykatës dhe inkurajoi dialogun e ardhshëm mes Republikës së Kosovës dhe Republikës së Serbisë, nën ndërmjetësimin e Bashkimit Evropian, me qëllim të promovimit të bashkëpunimit midis dy shteteve, progresit në rrugën drejt Bashkimit Evropian dhe përmirësimit të jetës së qytetarëve.
2. Procesi i dialogut rezultoi me *Marrëveshjen e Parë mbi Parimet që Rregullojnë Normalizimin e Marrëdhënieve (nënshkruar nga Kryeministri i Kosovës dhe Kryeministri i Serbisë më 19 prill të vitit 2013, dhe ratifikuar nga Kuvendi i Kosovës me Ligjin Nr. 04/L-199)*. Janë lidhur disa marrëveshje me qëllim të normalizimit dhe hapjes të rrugës drejt integrimit evropian. Zbatimi i këtyre marrëveshjeve ka qenë i pjesshëm dhe asimetrik.
3. Kosova pret që procesi i dialogut të intensifikohet dhe pëershpejtohet në vitin 2019 me qëllim të arritjes së një marrëveshje përfundimtare, gjithëpërfshirëse dhe ligjërisht të detyrueshme. Objktivi i kësaj marrëveshje është zgjidhja e të gjitha çështjeve të hapura, duke u mundësuar të dy shteteve të njohin sovranitetin e njëratjërs dhe hapur rrugë Kosovës drejt anëtarësimit në Kombet e Bashkuara dhe Bashkimin Evropian. Delegacioni Shtetëror do të raportojë dhe informojë Kuvendin e Kosovës për të gjitha çështjet lidhur me dialogun.
4. Kjo Platformë përcakton parimet dhe qëndrimin zyrtar të Republikës së Kosovës në procesin e dialogut. Përmes saj synohet arritja e konsensusit sa më të gjërë politik dhe shoqëror në procesin e dialogut me Serbinë.

Parimet kryesore

5. Delegacioni Shtetëror do të punoj sipas parimeve kryesore në vijim:

Parimi 1: Qëllimi kryesor i Republikës së Kosovës është që nga Republika e Serbisë të sigurojë njohjen dhe pranimin e qartë të sovranitetit të Kosovës si shtet i pavarur, me zotime ligjerisht të detyrueshme:

- (a) të ndërpres të gjitha aktivitetet që pengojnë Republikën e Kosovës në rrugën drejt njohjes ndërkombëtare si shtet i pavarur dhe sovran;
- (b) të respektoj sovranitetin dhe integritetin territorial të Republikës së Kosovës;

(c) të heqë dorë nga kundërshtimi, ose ndikimi mbi palët e treta që të kundërshtojnë, çfarëdo aplikimi nga Republika e Kosovës për anëtarësim në organizatat ndërkombëtare përfshirë Kombet e Bashkuara, Bashkimin Evropian, Këshillin e Evropës, OSBE-në, dhe agjencitë e tyre; dhe

(d) të heq dorë nga të gjitha format e ndërhyrjes në çështjet e brendshme apo marrëdhëniet ndërkombëtare të Republikës së Kosovës. Republika e Kosovës beson se kjo është e vetmja mënyrë efektive për të nxitur bashkëpunimin midis dy shteteve, për të arritur progres në rrugën drejt Bashkimit Evropian dhe përmirësimit të jetës së qytetarëve, siç edhe parashihet nga Rezoluta e Asamblesë së Përgjithshme të Kombeve të Bashkuara të datës 9 shtator 2010.

Parimi 2: Nuk ka marrëveshje për asgjë deri sa të mos ketë marrëveshje për gjithçka. Siç është theksuar në Parimin 1, njohja e ndërsjellë duhet të jetë rezultati primar.

Parimi 3: Kushtetuta e Kosovës e cila ka përfshirë obligimet e dala nga Plani i Ahtisaarit nuk është e hapur për negocim. Ky Plan shënoi përbillyjen e një procesi të negociatave të autorizuara nga Kombet e Bashkuara për statusin përfundimtar të Kosovës dhe morri përkrahjen e shumicës së bashkësisë ndërkombëtare si zgjidhja përfundimtare. Plani shpreh në mënyrë eksplikite atë që kërkohej nga të dyja palët për arritjen e një zgjidhjeje të drejtë, duke impornuar një sërë koncesionesh mbi Republikën e Kosovës për ofrimin e garancive për të drejtat e komuniteteve në Kosovë, veçanërisht komunitetin serb. Kosova i ka zbatuar me përkushtim të gjitha dispozitat e Planit të Ahtisaarit.

Parimi 4: Objektivat politike të Republikës së Kosovës në procesin e dialogut synojnë zgjidhjen e të gjitha çështjeve të hapura me Republikën e Serbisë, duke përfshirë:

(a) heqjen e të gjitha pengesave të mbeturë ndaj ushtrimit të pavarur të kompetencave sovrane të qeverisjes, në përputhje me parimet e mos-intervenimit dhe mos-ndërhyrjes;

(b) avancimin e të drejtave të komunitetit shqiptar që jetojnë në Republikën e Serbisë, në reciprocitet të plotë me komunitetin serb në Republikën e Kosovës;

(c) promovimin e respektimit nga të gjitha palët e së drejtës ndërkombëtare për të drejtat e njeriut dhe refugjatët, së bashku me standardet përkatëse ndërkombëtare të qeverisjes demokratike, llogaridhënëse dhe transparente; dhe

(d) krijimin e mekanizmave të përshtatshëm për të adresuar krimet e luftës, shkeljet e të drejtave të njeriut dhe drejtës humanitare, përfshirë zbardhjen e fatit të të pagjeturve, reparacionin.

Parimi 5: Marrëveshja gjithëpërfshirëse ligjërisht e obligueshme, në mes të Republikës së Kosovës dhe Republikës së Serbisë, do të përmbajë edhe dispozitat kornizë që rregullojnë çështjet teknike si në vijim: (a) bashkëpunimin ndërkufitar; (b) lëvizjen e njerëzve, mallrave, shërbimeve dhe kapitalit; (c) doganat dhe tregtinë; (d) politikat dhe furnizimin e energjisë, (e) transportin, telekomunikacionin dhe transmetimin; (f) bashkëpunimin në nismat edukative, si dhe shkëmbimet akademike dhe kulturore.

Parimi 6: Marrëveshja përfundimtare, gjithëpërfshirëse dhe ligjërisht e detyrueshme duhet të jetë e qartë dhe pa dykuptimësi. Përvoja tregon se qasja e dykuptimësisë konstruktive ka rezultuar në zbatimin asimetrik të marrëveshjeve të arritura deri më tanë. Kjo praktikë mund të rezultojë me stagnim dhe mosmarrëveshje eventuale. Dialogu duhet të vazhdoj derisa të dyja palët të ndajnë një kuptim dhe interpretim të përbashkët të asaj se çfarë është rënë dakord.

Parimi 7: Çdo marrëveshje përfundimtare duhet të jetë plotësish në përputhje me Kushtetutën e Republikës së Kosovës, e cila parashev që "sovraniteti dhe integriteti territorial i Republikës së Kosovës është i pacenueshëm, i patjetërsueshëm dhe i pandashëm dhe mbrohet me të gjitha mjetet e përcaktuara me këtë Kushtetutë dhe me ligj" (Neni 2(2)). Integriteti territorial i Kosovës garantohet gjithashtu nga e drejta ndërkombëtare.

Parimi 8: Për Republikën e Kosovës marrëveshja përfundimtare, ligjërisht e obligueshme hyn në fuqi, vetëm pas plotësimit të kushteve në vijim a) Serbia ka njobur Kosovën si shtet i pavarur dhe sovran, b) referendumi përmarrëveshjen është mbajtur në Kosovë, dhe c) marrëveshja është ratifikuar nga Kuvendet e të dyja shteteve.

Parimi 9: Para dakordimit lidhur me formatin dhe rrjedhën e procesit të dialogut, Republika e Kosovës do të kërkojë masa të ndërtimit të besimit nga Republika e Serbisë. Këto masa përfshijnë:

(a) Zotimin që, në kuadër të marrëveshjes përmarrëveshje, delegacioni serb e ka autoritetin që të bie dakord përmarrëveshja;

(b) Zotimin nga Republika e Serbisë se do t'i ndërpresë menjëherë të gjitha aktivitetet diplomatike apo aktivitetet tjera që synojnë të pengojnë ose minojnë njobjen e Kosovës nga shtetet e tjera gjatë kohës sa dialogu është duke vazhduar, dhe se do të përmbahet nga kundërshtimi, ose nga inkurajimi i shteteve të tjera përmarrëveshje, i aplikimeve të 4

vazhdueshme të Kosovës për anëtarësim në organizatat ndërkombëtare; dhe

Parimi 10: Në ushtrimin e mandatit të tij, Delegacioni Shtetëror do të funksionoj nën premisat si në vijim:

10.1 *Transparenca:* Delegacioni do të sigurojë informim të rregullt publik dhe parlamentar mbi ecurinë e dialogut.

10.2 *Gjithëpërfshirja:* Procesi negocues do të zhvillohet në atë mënyrë që të mundësojë përfaqësimin e interesave të gjithë qytetarëve të Kosovës. Do të ketë një përbërje të gjerë të Delegacionit Shtetëror, të komisionit mbikëqyrës parlamentar dhe të organeve të tjera të përfshira në këtë proces.

10.3 *Qasja:* Për ato grupe të interesit që nuk përfaqësohen, Delegacioni Shtetëror do të krijojë një mekanizëm kontakti për të mundësuar pjesëmarrjen efektive në proces. Qëndrimet dhe sygjerimet e tilla do të merren parasysh dhe do të bëhen publike.

10.4 *Konsensusi politik:* Çdo herë që është e mundur, pozicionet negocuese duhet të merren në konsensus politik midis partive parlamentare.

Kosova në kontekstin ndërkombëtar

6. Republika e Kosovës është njohur si shtet i pavarur sovran nga 115 shtete. Opinion i vitit 2010 i Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë konfirmoi që shpallja e pavarësisë së Kosovës ishte në përputhje me të drejtën ndërkombëtare. Kosova është pranuar si shtet anëtar në shumë organizata ndërkombëtare, duke përfshirë: Bankën Botërore, Fondin Monetar Ndërkombëtar, Bankën Evropiane për Rindërtim dhe Zhvillim, Organizatën Botërore të Doganave, Komitetin Olimpik Ndërkombëtar, FIFA, UEFA dhe organizatat e tjera. Megjithatë, njohja e shtetësisë së Kosovës nuk ka qenë universale dhe Kosova nuk ka arritur të anëtarësohet në Kombet e Bashkuara.

Kuptimi i Normalizimit

7. Procesi i normalizimit dhe marrëveshja eventuale duhet të përfshijë një pranim të quartë, kuptimplotë, të pa kushtëzuar dhe të pakthyeshëm nga Republika e Serbisë të shtetësisë së ligjshme të Kosovës. Kjo përfshinë:

- a) njohjen e pavarësisë dhe shtetësisë së Kosovës brenda kufijve ekzistues;
- b) gatishmërinë për të vendosur marrëdhënie diplomatike; dhe

c) respektimin e plotë të drejtave të Kosovës si një shtet në të drejtën ndërkombëtare.

Përfitimet e njohjes reciproke

8. Qëndrimi i mbajtur nga Republika e Serbisë që nga viti 2008 ka qenë një pengesë e madhe për realizimin e aspiratave të Kosovës për të marrë pjesë plotësisht në sistemin ndërkombëtar. Serbia ka refuzuar deri më tani që ta njohë zyrtarisht Republikën e Kosovës. Serbia ka ndërmarrë iniciativa diplomatike për t'i bindur shtetet më të vogla që ta tërheqin njohjen e Kosovës, dhe ka marrë hapa për të kundërshtuar ose penguar pranimin e Kosovës si shtet anëtar në organizata të ndryshme ndërkombëtare, sikurse UNESCO dhe INTERPOL. Këto veprime kanë shkelur në mënyrë serioze sovranitetin e Kosovës dhe kanë penguar pjesëmarrjen e plotë të Kosovës në sistemin ndërkombëtar. Me hyrjen në dialog, Kosova është e vendosur që të tejkalojë këto pengesa për të kontribuar në arenën ndërkombëtare si shtet i barabartë.

9. Është prioritet politik për Kosovën që të arrijë një marrëveshje përfundimtare, gjithëpërfshirëse dhe ligjërisht të detyrueshme me Serbinë që lehtëson progresin drejt njohjes universale dhe hap rrugën për anëtarësim në Këshillin e Evropës, Bashkimin Evropian dhe Kombet e Bashkuara. Për të marrë të gjitha përgjegjësitë e veta në sistemin ndërkombëtar, dhe për të qenë në gjendje që të merr pjesë plotësisht në çështjet ndërkombëtare, Kosova fillimisht duhet të pranohet në institucionet përkatëse ndërkombëtare në baza të barazisë së plotë, dhe më pas të nënshkruajë dhe ratifikojë një numër edhe më të madh të traktateve ndërkombëtare. Objktivi i përgjithshëm strategjik nuk mund të arrihet plotësisht nën rrethanat aktuale. Pranimi zyrtar i shtetësisë nga Republika e Serbisë është një hap i ardhshëm thelbësor, dhe do të heqë pengesën e fundit politike të mbetur për njohje universale. Rrjedhimisht do të lehtësojë integrimin e plotë të Republikës së Kosovës në sistemin ndërkombëtar, do të sjellë përfitime ekonomike dhe stabilitet të qëndrueshëm politik.

Normalizimi dhe pranimi në BE

10. Bashkimi Evropian ka kushtëzuar përfundimin e procesit të anëtarësimit në Bashkimin Evropian me normalizimin e marrëdhënieve ndërmjet Republikës së Kosovës dhe Republikës së Serbisë. Kjo u theksua edhe në strategjinë e zgjerimit të BE-së për Ballkanin Perëndimor në pranverën e vitit 2018:

“Pa normalizim efektiv dhe gjithëpërfshirës të marrëdhënieve Beograd-Prishtinë përmes Dialogut të lehtësuar nga BE, nuk mund të ketë stabilitet që zgjat në rajon. Një marrëveshje gjithëpërfshirëse, ligjërisht e detyrueshme është urgjente dhe vendimtare në mënyrë që Serbia dhe Kosova të mund të avancojnë në rrugët e tyre përkatëse evropiane.”

Krimet e luftës, personat e pagjetur, viktimat e dhunës seksuale dhe reparacionet

11. Përgjegjësia penale dhe reparacionet për krimet e luftës, shkeljet e drejtave të njeriut dhe shkeljeve të së drejtës humanitare në të kaluarën mbeten shqetësimi kryesor për Republikën e Kosovës dhe popullin e saj. Dialogu do të përfshijë pesë shtylla kryesore për ta adresuar këtë:

- (a) *Përgjegjësia penale për krimet e luftës*: Marrëveshja përfundimtare duhet të themeloj një tribunal ekuivalent special për hetimin, ndjekjen dhe gjykimin e kimeve të luftës të kryera nga Serbia në Kosovë në vitet 1998 dhe 1999. Marrëveshja duhet të sigurojë që të ketë afate të arsyeshme kohore për hetime dhe gjykime të tillë. Mosndëshkimi për krimet e luftës dhe shkeljet tjera të rënda të së drejtës ndërkontaktuale humanitare nuk do të tolerohet.
- (b) *Mekanizmi i kompensimit të viktimate të luftës*: Duhet të ketë një mekanizëm nëpërmjet të cilit (i) individët e prekur nga shkeljet e të drejtës humanitare të kryera gjatë luftës mund të kërkojnë kompensim për humbjet materiale dhe jomateriale që i atribuohen këtyre shkeljeve gjatë luftës; (ii) individët mund të kërkojnë kthimin e të mirave materiale, kursimeve dhe pensioneve që nuk kanë qenë në gjendje t'i përfitojnë që nga lufta.
- (c) *Zbardhja e fatit të personave të pagjetur*: Republika e Kosovës do të kërkoj që çështja e personave të pagjetur të adresohet si temë me urgjencën dhe përgjegjësinë më të lartë shtetërore nga Republika e Serbisë. Kosova do të kërkoj nga Serbia që: (i) të ofroj informata nga arkivat policore, ushtarake dhe nga organet tjera të sigurisë; (ii) të kryej gërmimet në vendet potenciale të varrezave; (iii) të shpejtoj zgjidhjen e lëndëve që lidhen me personat e pagjetur; dhe (iv) të sjell menjëherë para drejtësisë kryerësit e këtyre kimeve.
- (d) *Drejtësi për viktimat e dhunës seksuale gjatë luftës*: Për viktimat e dhunës seksuale, Kosova do të kërkoj drejtësi, rehabilitim dhe dëmshërbim për vuajtjet denigruese dhe çnjerëzore të shkaktuara nga Serbia gjatë luftës në Kosovë.
- (e) *Kthimi i pronës*: Duhet të ndërmerren masa efektive për të siguruar kthimin e arkivave dhe dokumenteve zyrtare të marra nga Kosova gjatë luftës, si dhe të objekteve kulturore dhe objekteve tjera të marra nga muzetë dhe institucionet publike.

12. Një proces i llogaritjes së ndërsjellë duhet të zhvillohet në nivel ndërshtetëror në lidhje me suksesionin aseteve dhe borxhit kombëtare të ish Jugosllavisë dhe reparacioneve të luftës. Procesi i dialogut do të duhet t'i përcaktojë parimet e zbatueshme dhe mekanizmin për kuantifikimin e pretendimeve përkatëse. Nga ana e saj, Republika e Kosovës ka pranuar, që nga miratimi i Planit të Ahtisaarit, se është e gatshme të merr përsipër pjesën e saj të drejtë të borxhit kombëtar të ish Jugosllavisë. Kundrejt kësaj, Republika e Serbisë ka detyrim që ta ndaj pjesën e drejtë të Kosovës për asetat publike të ish Jugosllavisë. Poashtu, Serbia është përgjegjëse për të paguar një shifër ekuivalente për dëmshpërblimet e luftës (si kompensim për humbjet ekonomike që i atribuohen drejtpërdrejt veprimeve të Republikës së Serbisë gjatë 7

luftës). Në dialogun e ardhshëm do të duhet të përcaktohen parimet me të cilat duhet të kuantifikohen këto kërkesa përkatëse, si dhe të bihet dakord për një mekanizëm neutral për të kryer vlerësimet.

Mbrojtja e të drejtave të komuniteteve

13. Kosova ka dëshmuar për shumë vite që i ka përbushur plotësisht detyrimet e parapara në Planin e Ahtisaarit për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe të drejtave të komuniteteve, duke miratuar dhe zbatuar plotësisht legjislacionin përkatës. Në këtë drejtim, Kosova ka përparuar përfundimtarëve standardeve ndërkombëtare dhe përfaqëson një nga sistemet më të avancuara në botë për mbrojtjen e të drejtave të komuniteteve. Është thelbësore që angazhimi i Serbisë ndaj këtyre parimeve të përputhet me atë të Kosovës, në bazë të barazisë dhe reciprocitetit. Shqiptarët jashtë vendit, duke përfshirë ata që jetojnë në Republikën e Serbisë, nuk duhet të kenë më pak të drejta për të shfaqur dhe treguar identitetin e tyre dhe për të jetuar me dinjitet sesa serbët që jetojnë në Kosovë. Procesi i dialogut duhet të siguroj barazinë e dispozitave në të dy anët e kufirit në një nivel të lartë të të drejtës ligjore.

Suksesioni në traktatet ndërkombëtare

14. Ashtu si shtetet e tjera përbërëse të ish Jugosllavisë, çështja e sukcessionit të Kosovës ndaj detyrimeve të traktateve ndërkombëtare duhet të zgjidhet sipas parimeve të vendosura të së drejtës ndërkombëtare, duke përfshirë Konventën e Vjenës për të Drejtën e Traktateve dhe Konventën e Vjenës për Sukcessionin e Shteteve lidhur me Traktatet. Për këtë qëllim, do të kërkohen këshilla të specializuara ligjore. Shpresohet dhe parashikohet që aranzhimet e nevojshme të bëhen me kohë në mënyrë që të përfshihen në marrëveshjen përfundimtare, gjithëpërfshirëse dhe detyruese.

Shfuqizimi i Rezolutës 1244 (1999)

15. Kosova nuk është më një shtet i sapo dalë nga lufta. Pavarësia e mbikëqyrur ndërkombëtarisht u përmbyll me sukses në vitin 2012. Ky fakt duhet të rezultoj me shfuqizimin e plotë të Rezolutës 1244 të KS të OKB-së (1999).

Marrëveshja përfundimtare, gjithëpërfshirëse dhe ligjërisht e detyrueshme duhet të mbështetet nga Këshilli i Sigurimit i OKB-së. Kjo duhet të ndodh për të siguruar që marrëveshja të ketë shkallën e nevojshme të qëndrueshmërisë dhe mbështetjes nga komuniteti ndërkombëtar. Rezultati përfundimtar në këtë proces është votimi në Këshillimin e Sigurimit dhe Asamblenë e Përgjithshme për të siguruar anëtarësimin e plotë të Kosovës në Kombet e Bashkuara.

Zbatimi

16. Marrëveshja do të arrihet nën ndërmjetësimin e BE-së dhe përkrahjen e SHBA-vë, të cilat gjithashtu duhet të shërbejnë si garantues të zbatimit të obligimeve që 8 parashihen në marrëveshje. Këto do të mbështesin vlerësimet dhe shqyrtimet e

rregullta të zbatimit dhe do të jenë në dispozicion, me kërkesë të cilësdo palë, që të merren më e çështjet e zbatimit me palët në marrëveshje. Duhet të ketë edhe dispozita që mbulojnë pasojat e mos-përbushjes së marrëveshjes.

Progresi në hapjen e kapitujve në lidhje me anëtarësimin në BE duhet të kushtëzohet nga BE me zbatimin e plotë të obligimeve që rrjedhin nga marrëveshja. Duke pasur parasysh përfshirjen e BE-së, duhet të bëhet e qartë që dështimi në zbatimin e marrëveshjes do të konsiderohet si dështim në arritjen e normalizimit të kërkuar, i cili është parakusht për anëtarësimin e Republikës së Serbisë në BE (Kapitulli 35). Përfundimisht, BE-ja dhe vendet anëtare të saj nuk mund t'i konsiderojnë zotimet që dalin nga Kapitulli 35 si të përbushura deri në arritjen e marrëveshjes përfundimtare, gjithëpërfshirëse dhe ligjërisht të detyrueshme dhe zbatimit të saj në të gjitha aspektet.

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

17. Pa marrë parasysh me sa kujdes është formuluar, marrëveshja përfundimtare mund të jap shkas për shfaqjen e mos-pajtimeve lidhur me interpretimin ose implementimin e saj. Marrëveshja duhet të parashev procedura të qarta për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve të tillë. Në mungesë të zgjidhjes me marrëveshje ose ndërmjetësim, duhet të ketë dispozita për arbitrazh të detyrueshëm.

Konkluzionet

18. Republika e Kosovës është e përkushtuar për bashkëpunim të vazhdueshëm ndërkombëtar mbi parimet e barazisë dhe respektit të ndërsjellë. Republika e Kosovës fton Republikën e Serbisë që të shfrytëzoj këtë mundësi dhe të pranojnë realitetet aktuale në një mënyrë që tregon një angazhim të sinqertë drejt progresit konstruktiv. Nga ana e saj, Kosova është e gatshme, si pjesë e marrëveshjes përfundimtare, gjithëpërfshirëse dhe ligjërisht detyruese, për të negociuar vendosjen e marrëdhënieve diplomatike dhe marrëdhënie të mira fqinjësore me Republikën e Serbisë.

Fund.